

הת (קריות) 73811-06-25 - פלוני נ' משטרת ישראל - תחנת נהריה

ה"ת (קריות) 73811-06-25 - פלוני נ' משטרת ישראל - תחנת נהריהשלוש קריות

ה"ת (קריות) 73811-06-25

פלוני

נגד

משטרת ישראל - תחנת נהריה

בית משפט השלום בקריות

[14.08.2025]

כבוד השופט מוטי כהן

החלטה

לפניי בקשה להשבת תפוס - אקדח מסוג גלוק (להלן: "האקדח") שמוחזק ברישיון ע"י המבקש.

טענות הצדדים

1. המבקש הינו בעליו של האקדח, אשר אין חולק כי הינו מוחזק ברישיון.
2. המבקש נעצר ביום 05.06.25 בחשד שתקף קטין - בנה של בת זוגו וגרם לו לחבלות, וכן סירב למעצר ותקף שוטרים (להלן: "הארוע").
3. המבקש הגיש בקשה להשבת תפוס, לפיה נטען כי הינו משרת במילואים מאז 07/10/23, והאקדח שנתפס על ידי המשטרה נתפס ללא כל מעורבות שלו או של האקדח בארוע הנטען.
4. בתגובתה לבקשה, בכתב יד ועל גוף הבקשה, טענה המשיבה כי "מדובר בתיק חמור שבשלב זה עדיין מצוי בשלבי חקירה. לאחר סיום החקירה וקבלת החלטה בדבר המשך ההליכים תתקבל גם החלטה לעניין התפוס. מתנגדים לבקשה." (הדגשה שלי - מ.כ.).
5. ביום 17.07.25 התקיים דיון בבקשה בפני, במסגרתו טענה המשיבה כי האקדח מוחזק מכוח חקירתי. עוד ביקשה המשיבה ארכה למשך חודש ימים, על-מנת שתוכל לבחון את המשך החזקתו של האקדח במישור המינהלי וגם להתקדם בחקירה (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 12-15).
6. בהסכמת המשיב, דחיתי את הדיון בבקשה להיום, 14.08.25, תוך שהוריתי למשיבה להתקדם בחקירה ולשקול פניה למסלול המינהלי בכל הנוגע לרישיון המבקש לשאת באקדח. לסיום, הוריתי למשיבה להגיש תגובה מפורטת בזיקה לדברים אלו עד ליום 07.08.25.
7. המשיבה לא הגישה תגובה.
8. היום התקיים דיון בפניי.
9. בפתח הדיון שהתקיים היום, ולשאלות בית המשפט השיב נציג המשיבה, כי לא היתה התקדמות בחקירה, וכן חזרה המשיבה על כך שלא נעשה כל שימוש באקדח במהלך הארוע.

10. כמו כן, במסגרת הדיון שהתקיים היום, הבהיר נציג המשיבה, הפעם, כי הסמכות לתפוס האקדח הינה מכח חוק כלי היריה, תש"ט 1949 (להלן: "חוק כלי היריה") דיון והכרעה המסגרת הנורמטיבית - מקור הסמכות לתפיסת האקדח
11. להלן אסקור את המקורות שבדין לתפיסת האקדח בידי המשיבה, וכפי שאף נטענו בדיונים שהתקיימו בעניין שבפני.
- תפיסת חפץ ע"י המשטרה - כללי
12. הסמכות לתפיסת חפץ (במקרה זה אקדח) בידי המשטרה מעוגנת בסעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחילופי) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי"), לפיו:
- "רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה".
13. מלשונה של הוראה זו עולה כי קיימות חמש חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ, וזאת כאשר קיים יסוד סביר להניח אחד מאלה:
- (א) באותו חפץ נעברה עבירה;
- (ב) עומדים לעבור עבירה;
- (ג) החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה;
- (ד) החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה;
- או
- (ה) ניתן כאמצעי לביצועה.
14. לצד זאת, לבית המשפט סמכות להורות על השבת התפוס בהתאם לסעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי.
15. ראו דברי בית המשפט העליון לעניין סמכויות התפיסה בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר "נבו", 12.03.06, להלן: "ענין לרגו") :
- "כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפץ, וכל אחת משקפת תכלית המיוחדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות. איתורה של החלופה הרלבנטית, שלשם השגתה נתפס החפץ, חשובה לא רק לצורך בחינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנתון בידיה, אלא גם לצורך התחקות אחר התנאים הראויים לצורך שחרור החפץ והחזרתו לבעליו בתקופת הביניים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליכי החקירה או המשפט".

16. וכך בעמ' 8 לפסה"ד בעניין לרגו לעניין הזכות לקניין :
"בצד זכותו של אדם לחופש אישי עומדת גם זכותו לקניין, המקבלת ביטוי מיוחד במהלך הליך פלילי ביחס לחפצים של חשוד או נאשם (או צד שלישי) הנתפסים ומוחזקים בידי המשטרה בהקשר לחשד לביצוע עבירות. שיקולי האיזון הנדרשים לענין פגיעה בחירות האישית של נחקר או נאשם אינם בהכרח זהים לאלה החלים באשר לפגיעה בזכות הקניין, בשל עוצמתם השונה של זכויות יסוד אלה במידרג זכויות האדם. עם זאת, קווי הבחינה ומסגרת הניתוח החוקתי דומים אלה לאלה, בשל התכלית המשותפת העומדת ביסוד חובת האיזון: להגביל את מידת הפגיעה באדם - הן בגופו והן ברכושו, עד למינימום ההכרחי הנדרש להשגת האינטרס הציבורי. כך הוא לענין מעצר אדם, וכך הוא לענין תפיסת חפצים בטרם נשפט והורשע (בש"פ 537/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(3) 355, 405, 427-8; דנ"פ 2316/95 גנימאת נ' מדינת ישראל, פד"י מט(4) 589, 649".
17. כאמור, למשטרה סמכות כללית לתפוס חפצים בהתאם לתנאים הקבועים בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב] התשכ"ט 1969, אולם כאמור, לא הוכח כי התקיים אחד מהתנאים הללו לתפיסת האקדח.
18. בהחלטת בדיון מיום 17.07.25 אפשרתי למשיבה להתקדם בחקירה ובהתאם למימצאיה לשקול המשך החזקת האקדח התפוס, ואולם, כאמור, לא היתה כל התקדמות בחקירה וממילא לא בוצעו פעולות חקירה נוספות מאז אותו דיון ועד היום.
- תפיסה מכח חוק כלי היריה, תש"ט 1949
19. על פי סעיף 11(2) לחוק רישוי כלי היריה, הסמכות להעניק רישיון כלי-יריה נתונה ל"פקיד רישוי על פי המלצת קצין משטרה בכיר, כהגדרתו בפקודת המשטרה [נוסח חדש], התשל"א-1971, שהוסמך לכך בידי המפקח הכללי של המשטרה".
- סעיף 12(א) לחוק רישוי כלי היריה קובע כי:
"המוסמך לתת רישיון לפי חוק זה רשאי, לפי שיקול-דעתו -
(1) לתת רישיון או לסרב לתתו;
(2) לתת רישיון בתנאים ובהגבלות ולהטיל תנאים והגבלות על רישיון שניתן;
(3) לבטל רישיון תוך תקופת תקפו".
20. הסמכות מכוח חוק כלי היריה נתונה, אפוא, לפקיד רישוי כלי-יריה, כאשר המשטרה משמשת לעניין זה כגורם ממליץ ולא כבעל סמכות ההחלטה. על תפקיד המשטרה כגורם ממליץ ניתן ללמוד גם מסעיף 12(ג1)(2), העוסק בהליכי ערר על החלטת פקיד הרישוי, בו נקבע כי "התקבלה ההחלטה על פי המלצת קצין משטרה, יעביר הממונה את הערר לתגובתו של קצין משטרה בכיר שימונה לענין זה על ידי המפקח הכללי של משטרת ישראל...". יש לציין כי על פי לשון החוק מדובר על המלצה לענין מתן רישיון, אך מסתבר כי מתפקידה של המשטרה, במקרים המתאימים, להמליץ גם על ביטולו של רישיון קיים.
21. סעיף 13(ג) לחוק כלי-היריה מעניק למשטרה סמכות לתפיסת נשק במקרה אחד, והוא "כשיש לשוטרי יסוד לחשוב שבכלי-יריה מסויים נעברה עבירה לפי חוק זה". נסיבות אלה אינן מתקיימות בענייננו.

22. למבקש רישיון נשק תקף, ועד עתה, כאמור, לא התקבלה כל החלטה של פקיד רישוי כלי-ידיה בדבר ביטול רישיונו. לא ניתן, אפוא, לקבל את טענת המשיבה בדבר סמכות תפיסה מכוח חוק רישוי כלי-ידיה.
23. ככל שהמטרה סבירה כי יש הצדקה לביטול רישיון הנשק של אדם, ואין בידיה עילה לתפיסת הנשק, פתוחה בפניה הדרך להגיש לפקיד רישוי כלי-ידיה המלצה לביטול הרישיון, אך לא נובע מכך שהיא רשאית לתפוס את הנשק כל עוד לא בוטל הרישיון. ויודגש, כי במסגרת הדיון מיום 17.07.25 ניתנה למשיבה שהות מספקת על-מנת לשקול הצורך בפניה למסלול המינהלי בכל הנוגע להחזקת האקדח, ואולם המשיבה לא עשתה כן.
24. ללמדך, כי המשיבה עצמה לא סברה שיש טעם לשלול מהמבקש את הזכות להחזיק באקדח. מן הכלל אל הפרט
25. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, שמעתי את טיעוני הצדדים, עיינתי בתיק החקירה ושקלתי את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.
26. הפכתי והפכתי ולא מצאתי מהו מקור סמכותה של המשיבה במקרה דנן, להחזיק באקדח, בוודאי שלא בשלב הזה, ובהעדר ביסוס ראיתי כלשהו לשימוש בסמכות הנתונה למשיבה בדיון.
27. נכון הוא כי בסעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי נקבע כי בחלוף שישה חודשים ממועד תפיסת החפץ, ובמידה ולא הוגש המשפט ביחס לחפץ או לא ניתן צו לפי סעיף 34, אזי תחזיר המשיבה החפץ לבעליו, ואולם בית המשפט רשאי להאריך המועד לבקשת שוטר מוסמך.
28. קביעת מסגרת הזמן הנ"ל אינה הרשאה להחזקת החפץ לתקופה הנקובה בסעיף 35 הנ"ל, ואינה מייתרת הדיון בתכלית התפיסה למול חלופותיה גם בטרם חלפו ששת החודשים מיום התפיסה.
29. בענייננו חלפו כבר חודשיים וחצי, וכלל העדויות הרלוונטיות נגבו והתמונה הראייתית התגבשה כבר בדיון הקודם וממילא מאז לא התקדם דבר בחקירה.
30. ספק אם יש עוד צורך בהחזקת האקדח, שעה שכלל לא הובהרה תכלית התפיסה, ומשלא נשמעה טענה כי קיימת בעתיד כוונה לבקש את חילוטו.
31. לא נעלמה מעיני העובדה שהמבקש התגייס לשירות מילואים פעיל למן יום 07.10.23, והוא נעדר עבר פלילי, וממילא מאז אותו אירוע שהתרחש בתחילת חודש יוני, חלפו למעלה מחודשיים ולא היו תלונות נוספות.
32. יצוין עוד כי, בהחלטת בית המשפט המחוזי בחיפה בעמ"י 14031-06-25 בעניינו של המבקש, צוין כי החשד הסביר כנגד המבקש אינו בעצמה גבוהה, ומשכך הורה בית המשפט על שחרורו בתנאים. אלו כולם תומכים בהעדר מסוכנות מצד המבקש, והמשיבה לא הראתה אחרת.
33. למעלה מן הצורך אוסיף כי השיקולים למתן רישיון נגזרים מהמטרה לשמה נדרש הרישיון, מחד גיסא, ומהצורך להגן על שלום הציבור, מאידך גיסא. ההסדר הנורמטיבי מבקש לאזן בין האינטרס להחזיק בכלי ירייה למטרות חוקיות שונות, לבין שלום הציבור ובטחונו (ר' עמ"מ 3326/18 פלוני נ' מנהל רישוי לכלי ירייה מחוז דרום (ניתן ביום 14.1.2019) פסקה 19 לפסק דינו של כב' השופט ע' פוגלמן והאסמכתאות שם).
34. סבורני כי לא יהיה זה מרחיק לכת לומר, כי מאז ה- 07.10.23 חל שינוי מסוים בנקודת האיזון שבא לידי ביטוי במדיניות המשרד לביטחון פנים, כאשר מטרת אחזקת האקדח להגנה עצמית עשויה גם לשרת את שלום הציבור, ומכאן, ככל שאוחז האקדח אוחזו ברישיון כדיון, יש בכך לתרום במידת מה לביטחון הציבור עת נתקל מחזיק האקדח באירוע פח"ע. סוף דבר
35. לאור זאת, ולאור הזמן שחלף מאז האירוע, אין עוד הצדקה לתפוס את האקדח של המבקש.
36. אעיר כי אם אכן הייתה במקרה זה מסוכנות המצדיקה את נטילת האקדח, ניתן היה לצפות שהמשיבה תפעל ביתר שאת ותעביר את העניין לגורם המוסמך סמוך לאחר האירוע, דבר שלא נעשה.
37. אני מורה, אפוא, למשיבה להשיב את האקדח לידי המבקש, לאחר שתוודא שרישיונו עדיין בתוקף, כמובן.
38. לאור הסכמת הצדדים לקבל ההחלטה באמצעות נט המשפט, אני מעכב את ביצוע ההחלטה עד מחר, 15.08.25 שעה 11:00, על-מנת לאפשר למשיבה להגיש ערר ככל שתחפוץ בכך. המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים בהקדם.
- ניתנה היום, כ' אב תשפ"ה, 14 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.